

РЕШЕНИЕ

№ 1563

гр. Варна, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 3 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Г. Савова

при участието на секретаря Пламена Ст. Стоянова като разгледа докладваното от Катя Г. Савова Административно наказателно дело № 20223110203053 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на Г. Ц. Г. ЕГН ***** срещу Наказателно постановление № 22-0819-002445/09.06.22 г. издадено от Началник група в ОД на МВР-Варна, Сектор Пътна полиция-Варна, с което за нарушение на основание чл. 177, ал. 4, т. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1 000 /хиляда/ лева.

В жалбата се моли за отмяна на НП. Твърди се, че НП е незаконосъобразно и необосновано, издадено в нарушение на приложимия материален закон.

В съдебно заседание въззивникът не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от процесуален представител-юрисконсулт. В него процесуалният представител на ОД на МВР-Варна ангажира становище за законосъобразност на НП, като моли същото да бъде потвърдено. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на поискания адвокатски хонорар.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 09.05.2022 г., около 12. 15ч., в гр. Варна, ул.“Атанас Москов“ в посока бул.“Вл.Варненчик“, до пътния възел с АМ „Хемус“, възз. Г. управлявал т. а. " Ман ТГА" с рег. № В6933НР, собственост на "Варна Инвест Холдинг" ЕООД, като извършва превоз на товар. При движение, той бил спрян за проверка от полицейски служители при Сектор ПП-Варна свидетеля Е. Ж. Г. и колегата му Л.М.М.. След проверка на документите на водача и на автомобила, органите на реда преценили, че възз. извършва превоз на товар, който може да бъде разпилян, като не го е покрил. Преценили, че той е допуснал нарушение на чл. 127, ал. 4 от ЗДвП и св. Г. съставил АУАН срещу въззивника.

АУАН бил съставен в присъствието на въззивника, предявен и връчен, като същия го подписал с отбелязване, че няма възражение.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение и като преценил събраните в хода на АНП данни, АНО издал атакуваното пред настоящата инстанция наказателно постановление, с което на основание чл. 177, ал. 4, т. 2 от ЗДвП за нарушение на същата норма определил на Г. Ц. Г. административно наказание "глоба" в размер на 1 000 лева, за това че "..... извършва превоз на товар, който може да бъде разпилян, без да го е покрил, което се явява значителна неизправност във връзка с Наредба 7/27.04.2018 г. за укрепване на превозните товари, с което виновно е нарушил чл. 177, ал. 4, т. 2 от ЗДвП / Който управлява ППС с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 127, ал. 4 от ЗДвП при констатирани значителни неизправности при укрепването на товара"/.

Наказателното постановление било връчено лично на въззивника на 11.07.2022 г.

В хода на съдебното следствие съдът разпита свидетеля Е. Ж. Г..

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства, а именно писмените доказателства - преписката по АНП, вкл. АУАН, заповеди, и др. които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Като непротиворечиви и логични, съдът кредитира показанията на

свидетеля Е. Ж. Г. - очевидец на нарушението, тъй като същите са в пълен унисон със събраните по делото писмени доказателства.

Съдът кредитира и останалите писмени доказателства приложени по делото.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна –лице спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение.

При извършена служебна проверка на приложените към преписката АУАН и НП съдът констатира, че същите са издадени от компетентните длъжностни лица съгласно ЗДвП и приложената по делото заповед, в сроковете предвидени в нормата на чл. 34 от ЗАНН.

Както в акта така и в НП са посочени дата и място на извършване на нарушението. В НП са посочени и данни позволяващи индивидуализацията на нарушителя в достатъчна степен- посочени са три имена, ЕГН, адрес, както и процесния автомобил, които безспорно данни позволяват да се индивидуализира въззивника.

Въпреки горното, съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП е допуснато нарушение на процесуалните правила на чл. 42, т. 4 и съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изискващи в АУАН и в НП да се опишат ясно, точно и недвусмислено нарушението, датата и мястото, където са извършени, обстоятелствата, при които са извършени, както и на доказателствата, които ги потвърждават, като в случая такова описание по отношение на нарушението липсва в обстоятелствената част, както на АУАН, така и на НП. Служебната проверка на въззивния съд констатира, че в хода на проведеното срещу въззивника административно – наказателно производство е допуснато съществено процесуално нарушение, касаещо описанието на нарушението, дадено както в АУАН, така и в обжалваното наказателно постановление. За да гарантират в пълна степен правото на нарушителя на

защита, както актосъставителя, така и административно – наказващият орган имат задължението да дадат конкретно, ясно и точно описание на допуснатото нарушение, по начин, че то да може да се сведе до конкретна правна норма, която се твърди, че е нарушена. Нещо повече законосъобразното издаване на наказателното постановление изисква пълно съответствие между описанието на нарушението, дадено в АУАН и това, отразено в НП.

В случая актосъставителят е приел, че възз. е допуснал нарушение на чл. 127, ал. 2 от ЗДвП, според който товарите, които може да бъдат разпилени, както и тези, които блестят и създават опасност от заслепяване, трябва да бъдат покрити. АНО от своя страна се е възползвал от разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е пиел, че възз. е нарушил разпоредбата на чл. 177, ал. 4 от ЗДвП и е наложено административно наказание на основание чл. 177, ал. 4, т. 2 от ЗДвП, според която водач на превозно средство, управляващ го с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 127, ал. 4 се наказва с глоба в размер на 1 000 лева при констатирани значителни неизправности при укрепването на товара. "Значителни неизправности" по силата на § 1, т. 72 от ДР на ЗДвП, включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия. Нито актосъставителят, нито АНО, обаче, са уточнили какъв е видът на товара и какво конкретно нарушение е извършил с оглед вида на товара и на превозното средство, т. е. не е ясно какво точно не е изпълнил жалбоподателя по повод укрепването на товара, респ. какво е трябвало да е извърши по един или повече от стандарти регламентирани в чл. 8 от Наредба № 7 от 27.04.2018 г. Изпълнителното деяние, за което е повдигнато обвинение се изразява в неизпълнение на задължение за покриване на товари, които могат да бъдат разпилени, каквото изискване е регламентирано чл. 127, ал. 2 от ЗДвП. В обстоятелствената част на НП, наказващият орган също е приел, че се касае за управление на ППС с товар, който може да бъде разпилян и не е покрит в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 127, ал. 4 от ЗДвП, но е квалифицирал нарушението по чл. 177, ал. 4, т. 2 от ЗДвП и го е санкционирал съобразно същата разпоредба. Приложената от наказващият

орган разпорежда, предвижда налагане на наказание при управление на ППС с неукрепен товар. Изискването товарите да бъдат укрепени и да не се влачат по земята е регламентирано в чл. 127, ал. 1, т. 2 от ЗДВП. Доколкото както актосъставителят, така и наказващият орган са приели, че се касае за неизпълнение на изискването за покриване на товар, който би могъл да бъде разпилян, без обаче да са конкретизирали какъв е този товар, за да се прецени същият нуждае ли се от покриване против разпиляване или се касае за такъв, който следва да бъде укрепен, за да не се влечи, настоящият съдебен състав намира, че не може да гадае каква е действителната воля на наказващия органи и за какво нарушение той е санкционирал възз. Нещо повече, какъв товар е бил превозван от въззивника, не бе установено дори в с. 3. чрез разпита на полицейския служител извършили проверката. Последния не можа да посочат вида на товара, освен че е бил насипен, което е напълно житейски логично предвид ежедневните ситуации на пътен контрол.

Точното описание на нарушението очертава обхвата на фактическото и юридическото обвинение против нарушителя и е от значение не само за пълноценното реализиране на правото му на защита, а и за правилната преценка за неговата виновност, респ. невиновност. Такова именно описание липсва в процесните АУАН и НП и затова въззивникът е поставен в невъзможност да разбере ясно, по какъв начин се твърди, че е извършено съответното нарушение, а това реално и съществено е ограничило възможността да реализира пълноценно правото си на защита. Съгласно константната съдебна практика, за да е налице описание на нарушението следва в обстоятелствената част да се съдържат обстоятелства и факти, които описват нарушението с неговите обективни и субективни признаци.

При така изтъкнатите съображения, съдът намира, че констатираните съществени нарушения на процесуалните изисквания по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН представляват основание за отмяна на обжалваното НП поради процесуална незаконосъобразност.

С оглед всичко горепосочено, съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, които изцяло опорочават издаденото НП.

По изложените съображения, съдът намира, че издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Предвид крайния извод на съда, не се налага обсъждане приложимостта на чл. 28 от ЗАНН в конкретния случай.

Относно искането на страните за присъждане на разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал. 1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В случая от процесуален представител на наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на наказващия орган е направено своевременно. Същото обаче предвид изхода на спора, а именно НП следва да бъде отменено, по арг. на противното на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, е неоснователно и се отхвърля от съда.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0819-002445/09.06.22 г. издадено от Началник група в ОД на МВР-Варна, Сектор Пътна полиция-Варна, с което за нарушение на основание чл. 177, ал. 4, т. 2 от ЗДвП на Г. Ц. Г. ЕГН ***** е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1 000 /хиляда/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____